

उम

उभयेद्युः, [स्] व्य (उभयोरङ्गोः। सद्यःपरदिति उभयादेद्युस् निपातितः।) उभयदिनम्। इत्यमरः॥ (यथा, येतरेयब्राह्मणे। ५। २६॥

“अभिहोत्रमुभयेद्युगृह्यत”॥)

उम्, व्य, (उङ् शब्दे + दुम्।) रोषः। अङ्गीकारः। प्रश्नः। इति मेदिनी॥ क्रोधवर्जितः। इति शब्द-
रत्नावली॥

उमा, स्त्री, (उभो मा तपस्यां कुर्वति। यथा, “उमेति मात्रा तपसे विधिज्ञा पश्चादुमायां सुमुखी जगाम”। इति कुमारोक्तेः। यदा ओर्ह-
रस्य मा लक्ष्मीरिव। उं शिवं माति मिमेति वा। आतोऽनुपसर्गेति काः अत्रादित्वात् टाप्। अवति उयते वा उङ् शब्दे “विभाषा तिलमाषो मेति”। ५। २। ४। निपातनात् मक्॥) दुर्गा। (यथा, कुमारः। ३। ६७।

“उमामुखे विष्णुप्रसाधरोहे व्यापारधामस विलोचनानि”॥)

अतसी। कौर्त्तिः। हरिद्रा। कान्तिः। इति मेदिनी॥ शान्तिः। इति शब्दरत्नावली॥ तत्ताम-
व्युत्पत्तिर्यथा।

“यतो हि तपसे एत्ति वनम् गन्तुं च भेनका।

उमेति तेन सोमेति नाम प्राप तदा सती”॥

इति कालिकापुराणे ४२ अध्यायः॥

उमाकटः, पुं, (उमाया रजः। उमा “अलावति-
लोमाभङ्गायो रजस्यपसंख्यानम्” इति कटच्।) उमाधूलिः। इति व्याकरणम्॥ मसिनार धूला इति भाषा।

उमागुरुः, पुं, (उमाया गुरुः पिता। सती दत्त-
यज्ञे शिवनिन्दाश्रवणात् योगविमुक्तदेहा हिमा-
लयात्मेनकागर्भे सम्भूतेति पौराणिकी कथात्रानु-
सन्धेयः।) हिमालयपर्वतः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उमाचतुर्थी, स्त्री, (उमायाश्चतुर्थी। उमाजन्मतिथि-
त्वादस्याः तथालम्। ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्थी। यथा,

“ज्यैष्ठ्यशुक्लचतुर्थ्यान्तु जाता पूनममा सती।

तस्मात् सा तत्र संपूज्या स्त्रीभिः सौभाग्यरुदये”॥

इति संवत्सरकौमुदीष्टतब्रह्मपुराणवचनम्॥

उमापतिः, पुं, (उमायाः पतिः।) शिवः। इत्यमरः॥

(यथा, महाभारते १४। संवत्समरुत्तरीये। ८। १

“तप्यते तत्र भगवान् तपो नित्यमुमापतिः”॥)

उमावर्ण, स्त्री, (उमायाः प्रीतये वनमिव।) पुर-
विशेषः। तत्पर्यायः। देवीकोटः २ कोटीवर्धम् ३

बाणपुरं ४ शोणितपुरं ५। इति हेमचन्द्रः॥

उमासुतः, पुं, (उमायाः सुतः पुत्रः।) कार्तिकेयः।

इति हेमचन्द्रः॥

उमेशः, पुं, (उमाया ईशः पतिः।) महादेवः। इति

हेमचन्द्रः॥

उम्बरः, पुं, (उम् इत्ययत्तशब्दं दृशातीति। उम्

+ उ + अच्।) दारोर्द्धकाष्ठम्। तत्पर्यायः।

यद्वावयद्वा २ देहणी ३ अम्बरः ४ उदुम्बरः ५।

इति हेमचन्द्रः॥ (गत्यर्थविशेषः। यथा, हरि-

वर्षे पारिजातहरणे। १२६। १४।

“उम्बरस्तुम्बरेव जगमुन्ये च बङ्गगान्”॥)

उर

उम्बी, स्त्री, (उम् क्रोधवर्जितं स्वभावं वाति प्राप्नो-
तीति। उम् + वा + क्। एषोदरादित्वात् वस्य वा।) अर्द्धपल्लवानलसंभृष्टश्वगोधूममञ्जरी। अस्या गुणाः। कफप्रदत्वम्। बलकारित्वम्। लघुत्वम्। पित्तानिलापहृत्त्वम्। इति भावप्रकाशः॥

उम्भ, य प्र पूर्णो इति कविकल्पद्रुमः। (तुरां-पर-
सकं-सेट्।) उन्भ इति च पाठः॥

उम्यं, स्त्री, (उमाया अतस्या हरिद्राया वा क्षेत्रम्।

उमा + “विभाषा तिलमाषोमाभङ्गागम्यः”।

५। २। ४। इति यत्।) औमीनम्। अतमीक्षेत्रम्।

हरिद्राक्षेत्रम्। इति भरतो हिरूपकोषम्॥

उर, गतौ। सौचधातुरयम्। इति कविकल्पद्रुमः।

(परं-सकं-सेट्।) पञ्चमस्वरदिः। उरसः। इति

दुर्गादासः॥

उरः, [स्] स्त्री, (इयन्ति। ऋ गतौ। “अर्त्तेरुच”

। ४। १६४ इति उणादिसूत्रेण असुन् उरादेशः

किञ्।) वक्षःस्थलम्। इत्यमरः॥

(यथा, रघुः १०। १०।

“कौत्तुभाख्यमर्षां सारं विभाणं रुहतोरमा”।

तथा, माघे ७। २२।

“उरसि सरसपादलेखा

प्रतिमतयानुययावसंशयानः”॥)

तत्पर्यायः। वक्षः २ वक्षम् ३ कोडम् ४ हृत् ५

भुजान्तरम् ६। इति राजनिर्घण्टः॥

उरः, [स्] त्रि, (ऋ + असुन् + उरादेशः किञ्।)

उत्तमः। श्रेष्ठः। इति मेदिनी॥

उरःसूत्रिका, स्त्री, (उरसः सूत्रमिव। इवे प्रति-

क्षताविति कन्।) सुत्तारचितहारः। इत्यमरः॥

उरगः, पुं, (उरसा गच्छतीति। उरसो लोपश्चेति

ह्रस्वयः सकारलोपश्च।) सर्पः। इत्यमरः॥

(अङ्गुलीवोरगच्छता”। इति रघुः १। २८।)

सीसकम्। इति राजनिर्घण्टः॥

उरगस्थानं, स्त्री, (उरगाणां सर्पाणां स्थानम्।)

पातालम्। इति शब्दरत्नावली॥

उरगाशनः, पुं, (उरगान् सर्पान् अघ्रातीति। उरग

+ अश् + ल्य।) गरुडपुच्छी। इति जटाधरः॥

(“खावासभागसुरागाशनकेतुयष्ट्या”।

इति माघः। ५। १३॥)

उरङ्गः, पुं, (उरसा गच्छतीति। उरस् + गम् + ड।

निपातनात् सिङ्गम्।) उरङ्गमः। इत्यमरटीकायां

रायमुकुटः॥

उरङ्गमः, पुं, स्त्री, (उरसा गच्छतीति। उरस् + गम्

+ खच्।) सर्पः। इति व्याकरणम्॥

उरगः, पुं स्त्री, (ऋ + “अर्त्तेः कृजुच्”। ५। १७।

इति उणादिसूत्रेण कृच् उर्त्तं रपरत्त्वम्।) मेघः।

इत्यमरः॥ (यथा, ऋग्वेदे २। १४। ४। “यः

उरगं जघान नवचखांसं नवतिष्ठ बाह्वन्”।

तथा हरिवंशे २६। २६।

“उत्खट्टावरणौ दृष्ट्वा राजा यक्ष्मागतो यक्षम्”।

मेघः। इति उणादिकोषः॥

उरणाक्षः, पुं, (उरगस्य मेघस्याक्षीवाक्षि यस्य।

तत्तुल्यपुष्पत्वात् तथालम्।) अक्षोर्दशनादित्यच्॥)

उरु

रुक्विशेषः। रुर्द्धाचि इति भाषा। चाकुल्या इति
केचित्। तत्पर्यायः। प्रपन्नाङ् २ रुद्रगजः ३
दद्रुप्र ४ चक्रमर्द्धकः ५ पद्माङ् ६। इत्यमरः॥ उर-
गाख्यः ७ प्रपन्नाङ् ८ प्रपन्नाङ् ९। इति तट्टीका॥
(अस्य गुणादय रुद्रगजशब्दे ज्ञातव्याः॥)

उरणाक्षः, पुं, (उरणाक्ष + सार्धं कन्।) उरणाक्ष-
रुक्। इति शब्दरत्नावली॥

उरणाख्यः, पुं, (उरगस्य मेघस्य आख्या इव आख्या
यस्य।) दद्रुप्ररुक्। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

उरणाख्यकः, पुं, (उरणाख्य + सार्धं कन्।) दद्रुप्र
रुक्। इति शब्दरत्नावली॥

उरम्भः, पुं, स्त्री, (उरु क्रतोर् भ्रमति। भस् चलने
अन्येभ्योऽपीति डः। एषोदरादित्वात् माधुः।
मेघः। इत्यमरः॥ (मेघशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम्॥)

उररी, व्य, (व्ये + बाहुलकात् उररीक्। सम्यसारणश्च।)

स्त्रीकारः। विस्तारः। इत्यमरः॥ (यथा, साहित्य
दर्पणे २५ परिच्छेदे। “इति कान्यनिकं मेद-
मुग्गीकृत्य”॥)

उररीकारः, पुं, (उररीकरणम्। उररी + कृ +
घञ्।) अङ्गीकारः। इति जटाधरः॥

उररीकृतः, त्रि, (उररी + कृ + क्त।) अङ्गीकृतः।
विस्तृतः। इत्यमरः॥

उरश्चरः, पुं, (उरो वक्षःस्थलं काष्ठतेऽनेनेति। उरस
+ कृद + घ।) कवचः। इत्यमरः॥ (रामादये
३ काण्डे। “काञ्चनोश्चरश्चक्षमे पिशाचवदनाः
खराः”॥)

उरसिजः, पुं, (उरसि वक्षःस्थले जायते। उरस् +
जन् + ड। सप्तम्या अजुक्।) स्त्रीक्षनः। इति

हलायुधः॥ (यथा, रामायणे।)

“परिपुष्पशिरे चैनं पोनेहरसिर्गुडः”॥)

उरसिलः, त्रि, (प्रशस्तं अतिशयितं वा उरो वक्षो
यस्य। उरस् + इलच्।) प्रशस्तवक्षोयुक्तः। इत्य

मरः॥

उरस्कटः, पुं, (उरः कथ्यतेऽनेन। उरस + कट् + का।)

बालयक्षोपवीतकम्। वृकवाक्काङ् इति ख्यातम्।

पञ्चवटश्च तत्पर्यायः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उरस्त्राणं, स्त्री, (उरसस्त्राणं भवत्यस्त्रात्।) वक्ष-
स्त्राणकवचम्। तत्पर्यायः। नागोदरम् २। इति

हारावली॥

उरस्यः, त्रि, (उरसा निर्मितः। उरस् + यत्।)

औरसजातः। इत्यमरः॥

उरसान्, [त्] त्रि, (प्रशस्तमतिशयितं वा उरो

वक्षःस्थलं यस्य। उरस् + मतुप् + मस्य वा।)

प्रशस्तवक्षोयुक्तः। तत्पर्यायः। उरसिलः २।

इत्यमरः॥

उरी, व्य, (वयतेगीक् बाहुलकात् सम्यसारणश्च।)

स्त्रीकारः। विस्तारः। इत्यमरः॥

(यथा रुघौ १५। ७०।

“उरोक्षयात्मनो देहं राज्यमस्मै न्यवेदयत्”॥)

उरीकृतः, त्रि, (उरी + कृ + क्त।) अङ्गीकृतः। नि-

स्तृतः। इत्यमरः॥

उरुः, त्रि, (उर्गाति। उर्ग + “महति छन्दः”